

kan forventes at ville falde behørig i Bægt-
skaalen, naar Spørgsmaalet bliver om Til-
veiebringelse af en passende Balance efter de
foreliggende Skatteforslag. Om denne For-
udsætning har hele Udvalgets Flertal sluttet
sig og kan paa den anden Side ikke gaa med
til den af Mindretallet foreslaaede Formind-
skelse. Iøvrigt antager jeg at burde frem-
hæve, at, dersom det skulde vise sig, at der
paa andre Punkter fandt Nedsættelse af Ind-
tægter Sted, som bevirkede, at man ikke med
den nu foreslaaede Brændevinsafgift kunde
naae til en passende Balance, vilde Spørgs-
maalet naturligt opstaa om en Forhøielse
af den. Under denne Forudsætning tror
jeg at kunne sige, at ethvert Medlem af
Flertallet forbeholder sig sin Stilling saale-
des, at Vedtagelsen af Afgiften, som den nu
er foreslaaet, ikke er endelig eller definitiv,
men kun sker under Forudsætning af, at Af-
giften passer ind i de øvrige foreslaaede Re-
formers finansielle Resultater. Med disse
Bemærkninger, og idet jeg iøvrigt anbefaler
det sidste Vædringsforslag, Udvalget har
stillet, og som kun er en Redaktionsændring,
tillader jeg mig at anbefale Udvalgets Væ-
dringsforslag til det høie Thing.

Hæle: Jeg skal tillade mig kortelig at
anbefale de to Vædringsforslag, som det
ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Rammes-
kov) og jeg have tilladt os at stille. Det
første Vædringsforslag gaar ud paa, at der
skal gjøres en Undtagelse fra Loven med de
Brænderier, hvor Maaleapparatet ikke kan
anbringes. Grunden, hvorfor jeg er kommen
frem med dette Vædringsforslag, er, at jeg
ifjor efter Rigsdagens Slutning fik Under-
retning om, at der skulde være Brænderier
her, hvor det var umuligt at anbringe Maal-
leren i den Skikkelse, som den har, og at der
ogsaa var Brænderier, hvor der ikke kunde
tenkes paa en Ombygning paa Grund af
manglende Plads. Følgen deraf vilde alt-
saa være, at, naar Udbyttebestatningen skulde
indsføres, maatte disse Brænderier nødvendig
nedlægges, og altsaa Brændevinsbrænderne
blive satte ud af deres Livsstilling. Efterat
jeg først var bleven gjort opmærksom paa
dette Forhold, søgte jeg Underretning andet-
steds og blev bestyrket i, at saadanne Bræn-
derier virkelig eksistere, og at man altsaa
vilde være nødt til, naar Loven traadte i
Kraft i 1890, at tvinge Cierne til at ophøre
med en Virksomhed, hvorved de hidtil havde
havt deres Udkomme og ernæret deres Fami-
lier. Det forekommer mig ubilligt, at ind-
føre en Bestatningsform, som medfører, at
der er Folk, som blive satte ud af deres gamle
Livsstilling. Da jeg forebragte Sagen i

Udvalget, blev der gjort Forespørgsel til den
høitagede Minister, og var jeg ikke sikker i
min Sag tidligere, blev jeg det ved den Er-
klæring, som den høitagede Minister afgav,
og hvoraf der findes anført i Betænkningen,
at Ministeriet udtaler, at den nye Bestatning
„vil medføre Banfæligheder for Brænderierne.
Disse maa da overvindes enten ved at bygge
i Hviden eller ved at flytte Brænderiet,
hvilke Forandringer imidlertid rimeligvis
ville medføre forholdsvis betydelige Udgifter
for de Paagjældende“. Altsaa, den Autoritet,
fra hvem vi maa vente en saghyndig Under-
retning, har erklæret, at der vil være Bræn-
derier, som maa nedlægges i den Skikkelse,
de have, saasnart Udbyttebestatningen skal
indsføres. De Grunde, som den ærede Ord-
fører anførte, er jeg ikke istand til at tillægge
den Bægt, som han. Et Spørgsmaalet skal
for Domstolene, mener jeg egentlig kun vil
finde Sted, efterat Brænderierne først have
forevist for Toldvæsenet, hvorledes deres
Lokaliteter gjøre det umuligt at faae Maal-
eren anbragt der. Man maa da antage, at
Toldvæsenet vil kunne bedømme, hvorvidt der
er Grund eller ikke til den Paastand, og der-
som der er Grund dertil, at saa Sagen
afgjøres uden at komme for Domstolene.
Sagen vil kun komme for Domstolene i de
Tilfælde, hvor Toldvæsenet ikke kan erkjende
de Begrebende i, hvad der er anført fra
Brændevinsbrænderen. Den Slags Sager,
hvor Domstolene afgjøre, hvorvidt der er
Jøie eller ikke Jøie til en Forandring, som
maa godtgjøres ved et Skjon, ere jo ikke ene-
staaende, og jeg kan altsaa ikke se, at det
skulde være uoverkommeligt for Domstolene at
afgjøre denne Slags Sager. Den ærede
Ordfører mente, at, da der er flere Aar til,
at Bestatningen efter Udbytte skal indsføres,
vil der være Tid for Toldvæsenet til at un-
dersøge, hvorvidt Forholdene kunne være saa-
ledes, som de ere blevne skildrede, at nemlig
Bestatningsformen ikke kan benyttes i alle
Brænderier. Jeg maa nu sige, at jeg anser
det for aldeles unødvendigt at give denne Tid
af 7 Aar dertil. Jeg maa antage, at naar
Ministeriet har svaret, som det har gjort, har
det haft tilstrækkelig Kundskab til Stillingen
nu og behøver ikke 7 Aar til at undersøge,
hvorvidt det skulde være nødvendigt. Jeg
maa derfor paa det Indstændigste anbefale,
at man gaar ind paa det Vædringsforslag,
vi have stillet, idet jeg anser det for at være
et Retfærdighedskrav, som de Vedkommende
maa have paa ikke at sættes ud af en Stil-
ling, hvori de hidtil paa ærlig Maade have
erhvervet deres Udkomme. — Det andet Væ-
dringsforslag gaar ud paa at sætte Afgiften
til det samme Beløb, den er nu, nemlig 2